

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **R.S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 września 2021 r.

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...),

z dnia 27 stycznia 2015 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.,

z dnia 30 maja 2014 r., sygn. akt XVIII K (...),

na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a *a contrario*

postanowił:

1. **oddalić wniosek o wznowienie postępowania;**
2. **obciążyć skazanego R.S. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego w wysokości 170 zł (sto siedemdziesiąt złotych), w tym wydatkami w kwocie 20zł (dwadzieścia złotych).**

UZASADNIENIE

R.S. wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 maja 2014 r., sygn. akt XVIII K (...), został uznany za winnego popełnienia, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i za to wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności, karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 80 zł każda oraz orzeczono środek karny w postaci

obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę solidarnie, wspólnie z innymi oskarżonymi, na rzecz banku – P. S.A. z siedzibą w W. kwoty 2.139.000 zł.

Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu apelacji obrońcy R.S., wyrokiem z dnia 27 stycznia 2015 r., sygn. akt II AKa (...), zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 1 października 2017 r., sygn. akt II KK 139/15, oddalił kasację obrońcy skazanego R.S. od wyroku Sądu odwoławczego, jako oczywiście bezzasadną.

W dniu 10 maja 2018 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego, radcy prawnego P.Ś.S., o wznowienie postępowania w sprawie. Powołując się na art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., obrońca wskazała, że w sprawie pojawiły się nowe dowody świadczące o tym, że skazany nie popełnił przypisanych mu czynów. Z uzasadnienia tego wniosku wynikało, że w sprawie prowadzonej przez Sąd Okręgowy w W.. o sygn. akt XVIII K (...), na rozprawie w dniach 29 listopada 2017 r. i 9 lutego 2018 r. przesłuchany w charakterze świadka S.R., w swoich zeznaniach wykluczył udział R.S. w przypisanym mu przestępstwie, w sposób odmienny relacjonując przebieg zdarzenia niż to przyjął Sąd Okręgowy w W. w sprawie o sygn. XVIII K (...). Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu tego wniosku o wznowienie postępowania, postanowieniem z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. akt II KO 19/18, oddalił wniosek. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Najwyższy wskazał, że wprowadzie zeznania S.R. są rzeczywiście nowym dowodem w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. (w znaczeniu nowego źródła dowodowego i nieznanego środka dowodowego), to jednak nie realizują pozostałych wymagań, w szczególności nie uprawdopodobniają błędności prawomocnego wyroku, przypisującego R.S. popełnienie na szkodę Banku P. S.A. przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Decyzja Sądu Najwyższego o oddaleniu wniosku o wznowienie została poprzedzona bardzo obszerną i wnikliwą analizą sprawy w kontekście zeznań S.R..

W dniu 27 kwietnia 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek kolejnego obrońcy z wyboru skazanego, radcy prawnego P.S., o wznowienie postępowania w

stosunku do R.S. w sprawie zakończonej prawomocnym orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w (...), sygn. akt II AKa (...), z powodu wyjścia na jaw nowego dowodu w postaci zeznań S.R., które zostały złożone w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w W., sygn. akt VIII K (...), które zdaniem obrońcy skazanego powinny prowadzić do uniewinnienia R.S.. Obrońca wskazał, że z zeznań S.R. złożonych na rozprawie w dniu 9 lutego 2018 r., jednoznacznie wynika, że to on kierował zorganizowaną grupą przestępczą, a R.S. nie brał żadnego udziału w przypisanym mu przestępstwie.

Prokurator Prokuratury Krajowej, w odpowiedzi na obecny wniosek o wznowienie postępowania, wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego R.S. nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do wznowienia postępowania określone w art. 540 § 1 pkt 2 a k.p.k.

Należy przede wszystkim wskazać, że obrońca nie wskazał podstawy prawnej swojego wniosku, a jedynie z jego treści można wnioskować, że to ten wskazany powyżej przepis miał stanowić jego podstawę. Nie jest to jedyna niestaranność wniosku obrońcy z wyboru skazanego, na co słusznie wskazuje prokurator w swoim piśmie wnioskującym o oddalenie wniosku o wznowienie postępowania. Myli się bowiem obrońca, że jest to pierwszy wniosek o wznowienie postępowania w niniejszej sprawie, nie zauważając chociażby decyzji Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. II KO 19/18, który oddalił wniosek o wznowienie oparty na tych samych podstawach, co obecny, z tym, że wniosek poprzedni był wnioskiem prawidłowo sformułowanym, a argumentacja zaprezentowana w nim obszerna i zasługująca na rzeczową analizę Sądu Najwyższego. Obecny obrońca nie zauważył również tego, że R.S. nie został skazany za udział w zorganizowanej grupie przestępczej, a więc domaganie się przez niego uniewinnienia od zarzucanego mu tego czynu wydaje się więc co najmniej dziwne. Nie można pominąć również tego, że S.R. był przesłuchiwany w sprawie prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Warszawie o sygn.. XVIII K (...) nie tylko w dniu 9 lutego 2018 r., ale przede wszystkim w dniu 29 listopada 2017 r.

kiedy to złożył obszerne zeznania, co zostało także pominięte przez obrońcę wnioskodawcy.

Wydaje się konieczne przypomnienie tego, że wzruszenie wyroku w trybie art. 540 § 1 pkt 2 a k.p.k. może nastąpić jedynie wówczas, gdy ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznane przedtem sądowi, które mogą w sposób zasadniczy i wiarygodny podważyć prawdziwość przyjętych w nim ustaleń faktycznych, a obowiązek ich wskazania ciąży na składającym wniosek o wznowienie.

Tymczasem w złożonym wniosku o wznowienie postępowania, obrońca skazanego nie wskazał żadnych istotnych okoliczności, które miałyby podważyć nie tylko ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę skazania przez orzekające Sądy, ale też stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w postanowieniu z 26 lutego 2019 r. Podkreślić należy, że Sąd Najwyższy w obecnym składzie w pełni akceptuje argumentację zawartą w tym orzeczeniu. Analiza akt sprawy oraz wniosku, który jest przedmiotem rozpoznania w obecnej sprawie, pozwala uznać za słuszne twierdzenie, że zeznania świadka S.R. wskazują nie tyle na brak udziału skazanego R.S. w podżeganiu R.J. do dokonania oszustwa na szkodę P. S.A., lecz w istocie na brak udziału skazanego w podejmowanych później, bo w grudniu 2012 r., czynnościach wyłudzenia pieniędzy z banku i ich rozdysponowywania, który nie budzi wątpliwości

Z tych względów i wobec braku podstaw do uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

as